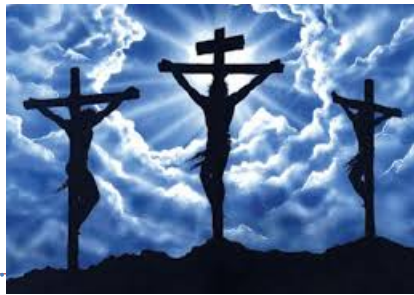

Mūsu

Kristus ir uzvarējis nāvi!

draudze

Aprīlis, 2020 Nr. 4 (83)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja “Kungs, vai tev nerūp, ka mēs ejam bojā?” (sal. Mk 4,38)

Mani vismīļie no jauna izklīdinātie draudzes locekļi! Tik ļoti grūti bija jūs atkal sapulcināt mūsu atjaunotajā dievnamā, kurā atgriezāties tikai pirms trijiem mēnešiem, un tagad ļaunā vīrusa pātaga mūs no jauna aizdzen projām no mūsu draudžu dievnamiem visā pasaulē. Šo pātagu sātans ir pagatavojis no visas cilvēces neskaitāmajiem nāvīgajiem grēkiem un vicina virs zemes, nešķirodams cilvēkus ne pēc viņu reliģijām, ne pēc sabiedriskā stāvokļa, nogalinot arī daudzus kristiešus un garīdzniekus. Tie ir otrie vispasaules plūdi — grēku plūdi, kas pārplūdinā visu pasauli, sasniedzot arī aizokeāna zemes Amerikas tik augsti attīstītajā kontinentā, no kurienes pēdējā gadsimtā uz Eiropas kontinentu plūda tik daudzas grēku straumes. Tagad civilizācijas un zinātnes nepareizā rīcība izprovocēja, ka tās sasniegumi un eksperimenti ar dabu pavērsās pret pašu grēcīgo cilvēci, kura aizmirsta par savu īsto Radītāju un Pavēlnieku, atmetot Dieva likumus un tos pārveidojot pēc savām vajadzībām.

27. martā pāvests Francisks, tik ļoti norūpējies, vientuļš un satriekts par šo briesmīgo mūsu gadsimta vispasaules traģēdiju, vēlējās uzrunāt un stiprināt kristiešus un labas gribas cilvēkus visā pasaulē ārkārtējā uzrunā “*Urbi et Orbi*” (Pilsētai un pasaulei), dodams viņiem svētību un atlaidas. Pāvests uzrunāja cilvēci ar pārdomām par Jēzu, kurš gulēja laivā briesmīgas vētras laikā jūrā. Viņa mācekļi izmisumā Viņu modināja un sauca pēc palīdzības. Kungs apklusināja vētru un norāja savus draugus par mzticību un paļāvības trūkumu, jo Viņš taču bija kopā ar viņiem. Līdzīgi arī šodien cilvēce sāk saukt uz Dievu: “Kungs, vai tev nerūp, ka mēs ejam bojā? Glāb mūs, apžēlojies par mums!” Dievs vienmēr bija un ir savas tautas vidū, ir kopā ar savu radību, nekad to neatstāj. Toties cilvēce atkal novērsās no Dieva un pagrieza savam Radītājam muguru, zaimojot un aprejot Viņu. Cik ilgi Kungam būtu jāpacieš šāda cilvēces rīcība? Pienāca arī Dieva Taisnīguma brīdis, kad Viņš ir spiests atgādināt mums, kas mēs esam un kādā purvā esam iebraukuši. Kamēr lepnais cilvēks neatzīs un nenožēlos savus grēkus, tikmēr Nāve bagātīgi pļaus savu ražu.

Lūk, mani dārgie, mēs visi tagad dzīvojam lielā neziņā par rītdienu, kas pagaidām neizskatās pārāk

cerīga, dzirdot ikdienā par pieaugošajiem vīrusa upuriem arī mūsu zemē un visā pasaulē. Šī neziņa mūs visus nomoka, it sevišķi kristiešus, kuriem šogad būs lieli šķēršļi piedalīties Lielās nedēļas un Lieldienu dievkalpojumos, paliekot lūgties savās mājās. Diemžēl mums būs jāsamierinās ar šiem apstākļiem un jāpieņem arī iespējamās vēl stingrākas ierobežojumus, lai kaut cik mazinātu vīrusa ekspansiju globālā veidā mūsu zemē. Varbūt šogad priesteriem nāksies gandrīz vieniem pašiem svinēt visus šos tik svarīgos dievkalpojumus tukšās baznīcās bez tautas līdzdalības, kā tas jau praktiski notiek ilgāku laiku, kad ticīgie var tikai virtuāli piedalīties dievkalpojumos, noskatoties vai noklausoties to translāciju caur internetu televīzijā vai radio savos datoros, mobilajos un radio aparātos.

Kaut arī man personīgi ir ļoti smagi piemēroties šī laika smagajiem apstākļiem, tomēr es gribētu cerēt un domāt, ka arī šie lielie pārbaudījumi vienreiz pāries un beigsies, ja pasaule atgriezīsies pie Dieva. Sabruka vienreiz visas lielās impērijas, civilizācijas, savienības. Ir jāsabruk arī šai grēka impērijai un “civilizācijai”, kas propagandē nāves kultūru un grēku. Tāpēc mums visiem ir jāiztur šīs laicīgās un garīgās grūtības, jo taču tādas līdzīgas šausmas un postu piedzīvoja un arvien piedzīvo daudzi cilvēki arī mūsdienās, kur notiek kari, zemestrīces, dabas katastrofas, akcidenti, kad vienā mirklī aiziet bojā simtiem tūkstošu nevainīgu cilvēku.

Bet visos laikos cilvēce spēja saņemties un paļauties uz Dieva palīdzību, to nemītīgi piesaucot. Tāpēc pāvests aicina mūs arī saņemties, dedzīgi lūgties, gandarīt, šķīstīt savas dvēseles, pat piešķirdams vispārēju grēku piedošanu šādos ārkārtas apstākļos, kad nav iespējama personīgā grēksūdze. Piesauksim arī mēs tagad no visa spēka un satriektām sirdīm Kungu, lai Viņš piedod mūsu un visas pasaules grēkus un salauž šo sātana pātagu, lai tā vairs nenogalinātu mūs un mūsu mīļos tuviniekus.

Gribu caur šo “mini” avīzīti mīļi apskaut visus mūsu draudzes locekļus, sevišķi vecos, slimos, vientuļos un slimos, un apsveikt jūs Kristus Pashas svētkos. Neaizmirsīsim, ka pirms Augšāmcelšanās priecīgajiem svētkiem arī Jēzum vajadzēja iziet smago krusta ceļu un pieņemt baidīto nāvi uz Golgātas. Bet Kristus to visu pārvarēja un satrieca Nāves laicīgu uzvaru ar savu atjaunotās Dzīvības triumfu. Turaties un neizšķīstiet kā draudze! Priecīgus sirdīs Pashas svētkus! Lūgšanās un mīlestībā vienots ar jums:

prāvests Andris Solims

Kā mīlēt to, kurš dara pāri?

Vieni saka, ka tas nav iespējams, citi, ka to varēja tikai Jēzus. Man pašai liekas, ka ar lielām pūlēm, sevī neenesot aizvainojumu un lūdzoties, var piedot un tad sajūst, ka aizvainojums pazūd un tu vari tam pāridarītājam mierīgi ieskatīties acīs un sajūst, ka arī viņš tevī ierauga labo un nožēlo – citreiz pat atvainojas.

Meklēju atbildi arī Mātes Terēzes grāmatā “Tur, kur ir mīlestība, ir Dievs”. Grāmatā ir tik daudz piemēru un pierādījumu, kā var iemācīt mīlēt arī uzpūtīgos, pašpārliecinātos un pat ļaunprātīgos, un mūžam ar dzīvi neapmierinātos.

“Sniedziet savu roku Jēzum, ejiet kopā ar Viņu visu ceļu. Mēs cenšamies tverties pie kaut kā cita – mēs esam cilvēki. Taču tieši tāpēc, ka cilvēkiem nepieciešams pie kaut kā turēties, satversim Jēzus roku... Lūgsimies, lai ikviena ģimene kļūst par vēl vienu Nācareti, kurā ienāk lūgšana, prieks, mīlestība un miers; un, ja ģimenē tas ir, tad tajā valdīs svētums... – Mums ir nepieciešama lēnprātība, smalkjūtība un pazemība. Pievērsīsim uzmanību tam, ko sakām. Viens vienīgs vārds spēj dziļi ievainot”.

Mīlestībai jāizpaužas arī darbos. Māte Terēze raksta: “Es pamanīju, ka renstelē kaut kas kustas, un tad sapratu, ka tas ir cilvēks. Viņa ķermenis bija klāts nefūrumiem un tārpjiem. Izvilku viņu no rensteles un nogādāju uz mūsu māju. Viņš klusēja – es vēl nebiju sākusī viņu apkopt, un viss, ko viņš teica, bija šie vārdi: “Es esmu dzīvojis uz ielas kā dzīvnieks, bet es mirstu kā eņģelis”. Kad mēs bijām beigušas viņu apkopt, viņš nomira, bet viņa seja staroja tādā priekā, kādu nekad nebiju redzējusi – pilnīga sevis atdošana.” Tas bija Dieva mīlestības atspulgs Mātes Terēzes darbībā, saskatot katrā cilvēkā Dieva Dēlu Jēzu. Protams, ka par labo darbu ir prieks. Māte Terēze arī stāsta: “Prieks ir nesavtības zīme. Kad jūs esat prieka pilnas, jūs kustaties ātrāk un jūs gribat iet un visur darīt labu. Prieks – tā ir vienotības zīme ar Dievu un Dieva klātbūtnes zīme. Prieks parasti rodas sirdī, kas deg mīlestībā”. Prieka pilns cilvēks var daudz vieglāk piedot arī pāridarītājam. Piedošana ļauna darītājam atņem spēku. *Anastasija Neretniece*

Dievs, apžēlojies par mums!

Šogad Gavēnis mūsu draudzē iesākās ar nebijušu notikumu mūsu draudzes pastāvēšanas vēsturē. Uz Pelnu dienas dievkalpojumu mūs apciemoja Latvijas televīzijas brigāde, kas iemūžināja šī dievkalpojuma norisi. Lūdzām Dievam grēku piedošanu nožēlā un pazemībā. Uz mūsu galvām priesteris kaisīja pelnus, kas ir zīme pazemībai pret Dievu. Kad šo raidījumu cilvēki noskatījās televīzijā, sākās patīkami pārsteigumi. Zvanīja daudzi paziņas un priecājās par skaisto dievkalpojumu, ko novērtēja ļoti atzinīgiem vārdiem. Cilvēki prasīja, no kurienes mums bija šis koris, ka viņi tik skaistu dievkalpojumu nebija dzirdējuši. Jā, mīlie cilvēki, to pat nevarētu saukt par

kori, bet ansambli. Kā redzējāt, ka bija tikai dažas mūsu meitenes, divi vīrieši un mūsu enerģiskā diriģente Jana un ērģeliece Evija. Vislielākā pateicība mūsu prāvestam Andrim, kas viņus apmāca.

Šajā Gavēņa laikā Debesu Tēvs sūta mums arī smagus pārbaudījumus, ko esam pelnījuši, šo briesmīgo vīrusu, kas pārņem visu pasauli. Visvarenais Debesu Tēvs, Tu radīji šo skaisto pasauli, Tu visu darīji, lai mums būtu labi šeit būt. Nevar izteikt vārdos Tavu lielo mīlestību pret mums. Mūsu mīlestības dēļ, Tu upurēji savu mīļoto Dēlu, lai mūs glābtu. Bet kāda ir mūsu pateicība par šo lielo upuri? Tā ir mūsu lielā nodevība pret Tevi, Tēvs: mūsu neticība, augstprātība, mūsu zaimi, Tavu likumu nepildīšana, svētās dienas nesvinēšana, kurnēšana. Debesu Tēvs, atver mūsu acis, atver mūsu sirdis, atver mūsu prātus, lai mēs saprastu un novērtētu visu to, ko Tu savā lielajā mīlestībā mums dāvā! *Antoņina Ratnieks*

Lielās nedēļas dievkalpojumu provizoriska kārtība, kas var mainīties, atkarībā no reāliem apstākļiem**5.04.– Kunga ciešanu jeb Palmu/pūpolu svētdienā**

pl. 11:00 — sv. Mise ar palmu/pūpolu svētīšanu.

9.04. – Lielajā Ceturtdienā:

pl. 18:00 - Kunga Pēdējo vakariņu sv. Mise.

10.04. – Lielajā Piektdienā (jāievēro STINGRAIS gavēnis!): pl. 13:30 - Krustaceļš.

pl. 15:00 - Kunga ciešanu dievkalpojums.

11.04. – Lielajā Sestdienā:

pl. 11:00 - Sāpju Mātes stunda.

12.04. – Kunga Augšamcelšanās**Lielienu svētdienā:**

pl. 0:00 – Lielienu Vigīlija svētajā naktī (galvenais Lielienu dievkalpojums!): ūdens un Lielienu maltītes pasvētīšana;

pl. 7:30 – Lielienu Rīta slavas dziesmas - *Laudes*;

pl. 8:00 – Kunga Augšamcelšanās svētdienas **Dienas** Mise ar Lielienu maltītes pasvētīšanu.

13.04. – Otrajās Lielienu dienās:

Lielvārdē dievkalpojums nenotiks, jo būs sv. Mise:

pl. 14:00 – Jumpravā (?)

19.04. – Dieva Žēlsirdības svētki (Baltā svētdiena)

pl. 11:00 — sv. Mise

Sirsniņi sveicam dzimšanas dienā:

ministrantu **Jāni Vingri un Regīnu Bleideli (1.04.); Anītu Ozolu un Mariju Pizāni (2.04.); Anastasiju Skangali 80 g. jubilejā**

(12.04.); Jāni Urtānu, Ilzi Sniegu-Sniedzīņu un Martu Pudniku (15.04.); Veroniku Kudeiko (16.04.); Gunāru Kūkoju (18.04.); Irēnu Striebuli un Vitu Spilbergu (20.04.); Tekļu Rubīni (22.04.); Tatjanu Šladz (25.04.); Moniku Ozišu (27.04.) u.c.